

İBRET ALINACAK BİR DURUM; AVCI ADAMIN BAŞINDAN GEÇENLER

Alem alem içinde, geçmiş, gelecek ve şimdiki zaman iç içe girmiş gibidir.

Bir gün bir avcının kalbi durur, bakarlar ki ölmüş. Yakın akrabaları, oğlu, kızı ve eşi başına toplanıp ağlaşmaya başlarlar. Takriben 4 veya 5 dakika sonra aniden avcı adam gözlerini açar ve kalkar. Önce duruma şaşırır ve çevresinde toplananları gözlerinin ucuyla süzer. Sonra

onlara: "**Neden ağlaşıyorsunuz?**" diye sorar.

Eşi: "*Beyim senin öldüğünü sandık. Kalbin durmuş, soluk alıp vermiyordun.*" Avcı hemen durumu anlar ve yanı başına toplanmış yakınlarına başından geçenleri anlatır.

"*Bilirsiniz ki ben avcılık yapmaktaydım. Vurarak avladığım kuşların hepsi karşımda bana saldırmak için harekete*

geçmek üzereydiler. Arka tarafa kaçmak istedim ucu bucağı görünmeyen

cehennem deresi vardı ve neredeyse fokur fokur kaynayan lavların üzerine düşecektim. Karşımda ise bana saldırmaya hazırlanan kocaman yırtıcı kuşlar.

*Kuşlardan bazıları bana: " **Bak beni öldürdün yavrularım öksüz kaldı!, onlar da telef olup gitti.**"*

*-Başka birisi: " **Beni hayattan sen kopardın. Dünya nimetlerinin tadı damağımda kaldı.**"*

*Bir diğeri, " **Yumurtalarım vardı, onlardan civcivlerimi çıkarıp annelik duygusunu yaşayamadan hayattan beni neden***

kopardın!" diyerek saldırmak üzereyken, aniden bir serçe öne atıldı ve onları engelledi. Kuşlara dönerek şöyle seslendi; "***Benim ayağım kırılmıştı, beni iyileştirip sağlığıma kavuşturdu, bu nedenle ona zarar vermenize izin vermeyeceğim,***" diyerek kanatlarını açarak diğer yırtıcı kuşların bana saldırıp beni parçalamalarına izin vermedi. Tam da bu sırada ben uyandım. Bu anda bir baktım ki etrafıma toplanmış ağlaşmaktasınız. Hanım galiba o kuşa yaptığım iyilik benim sadakam oldu ve Allah benim ömrümü uzattı. İnşallah bundan sonra artık hata yapmayacağım. Daha dikkatli olacağım.

Avcı adam bundan sonraki hayatında çok daha dikkatli olmaya özen gösterip

kimseye zarar vermeden yaşamayı kendisine ilke edindi.

Hayatını ve yaşamını Allah'ın istediği şekilde düzene koyup, fakirlere ve yardıma muhtaç kimselere yardım etti. Namazını vaktinde kılıp, ibadetlerini yerine

getirmede üşengeç davranmadı. Çünkü bir alem var ki ucu, bucağı ve sonu olmayan bir alem. Ölüm insanı bu

dünyadan koparan bir vaka değil, ölüm bu dünya ile ahret arasında olan bir köprüdür. Ölüm dünya aleminden ahret alemine geçiş köprüsüdür.

Yüce kitabımız Kur'ân-ı Kerim'de **Âl-i İmran 185** ve **Enbiya suresi 35.** ayetlerde Allah'ü Teal şöyle buyurmuştur:

"Her can, her nefis ve herkes bir gün ölümü tadacaktır. Denemek için sizi kötü ve iyi durumlarla imtihan ederiz. Sonunda bize geleceksiniz, yaptıklarınızın karşılığı size eksiksiz olarak ancak kıyamet gününde verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılır da, cennete konursa artık kurtulmuştur. Dünya hayatı zaten aldatıcı şeylerden ibarettir." Buyrulmuştur.

